

POLATOWAĆ (2) *vb impf*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

praes 1 pl polatują (1). *∅ part praes act* polatując (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. polecieć.

1. Unosić się w powietrzu, latać [o ptakach] (1) :

polatować przeciw czemu [= w jakimś kierunku] (1): KochMon 19 cf W porównaniu.

W porównaniu (1): Trojanie z wielkiem hukiem w pole pochodzali Jako żórawie, kiedy bliską zimę czują, Z krzykiem przeciw wielkiemu morzu polatują *KochMon 19.*

2. Podfruwać od czasu do czasu (1) : A śnadź mało nie lepszą ma pod łtrzechą kokosf. Ktora łobie po śmieciach pochodzaiąc gdacze/ A wygrzebłszy zyarneczko polatuiąc łkacze. *RejWiz 4v.*

Synonimy: 1. unosić się, wzbijać się.

Formacje współrdzenne cf NADLECIEĆ.